

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiskuje.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Boulanger i: Floquet.

Predvčeraj bila je v francoskej zbornici kaj burna seja. General Boulanger je utemeljeval svoj predlog o reviziji ustave. Skoro vsi poslanci so bili pri tej seji in galerija bila je napolnjena. V diplomatični loži sta bila avstrijski in angleški veleposlanik in več zastopnikov malih držav.

Ker je govor važen, ker se iz njega precej razvidi, kaj da on želi, hočemo priobčiti glavne njegove točke.

Boulanger je govoril blizu takole: Čast imam zbornici predlagati revizijo ustave. Manifestacije volilcev na moje ime so vzbudile neko gibanje. Francija boleha gmotno in moralno. Francija še nema one varnosti, katero potrebuje, in zahteva novo vladovino. Uzrok je, ker imajo napačne misli o republiki.

Republika ne sme biti nikogar lastnina, temveč občna last vseh Francozov. Vsak Francoz ima pravico do vlade. Izključeni morejo biti le oni državljani, ki sistematično stojijo zunaj priznanih zakonov. Žalibog se oportunistična stranka ni ravнала po tem. Iz tega nastajajo za državo nevarni razpori. Nazvanja radikalni, konservativni, naprednjaški nemajo zmisla. Lahko je kdo to ali ono, pa vendar ne nasprotuje vladi, ki zjedinja vsa mnenja državljanov.

Republičan biti pomenja pravičnost in svobodo, za vse. Oportunisti dobili so pouk pri volitvah 1888. leta. Tudi volitve na moje ime so le protest proti taki napačni politiki in izvirajo iz ljubezni do domovine, na kar sem ponosen. Da so se name zjedinili republičanski in konservativni glasi, izvira odtod, ker so se tožbe in trpljenja zjedinila, kajti ranjena domovinska ljubezen imale jeden vsklik. Tožbe prebivalstva hudo nasprotujejo lenosti parlamenta. Jaz sem tolmač narodove volje in zdi se mi umestno, da si ne nasprotujeta volja naroda in upor parlamenta. „Suffrage universel“, ki sene bode dal dolgo odlašati, naj odloči. Sedaj sem označil bolezen. Sedaj pa hočem navesti lek. Ustava 1875.

leta ni republičanska, ne demokratična, ne „selfgouvernement“.

Potem je prečital general dolg odstavke o novi ustavni sistemi in nadaljeval. Ministri ne delajo trajne politike, oni so le servilni politiki, agentje koalicij, ki je silijo prevzeti vladu in kateri morajo pozneje z naklonjenostjo plačevati, da so prišli na krmilo. Francija je vladavina korupcije, laži in neplodnosti. Treba premeniti to vladovino in podlago vlade. Ali naj ima Francija predsednika? Jaz sam bi bil zato, da se odpravi predsedstvo. Meni pa to ni baš načelo, o tem naj odloči narodno sebranje. Vsekako pa mora državni načelnik iz sedanje sence. Sedanja ustava naredila je predsednika za nerabljivega človeka. Ne govorim pa o predsedniku kot človeku. Nečem ga žaliti; govorim le o njegovem delovanju. Zbornica naj daje zakone, a vlada naj nikar. Ministri naj bodo odgovorni le državnemu načelniku. Sedanji senat se vzlic temu, kakor je sestavljen, more upirati zbornici, to je prava diktatura. Jaz bi brez obžalovanja kar odpravil senat, ki ničesar ne reprezentuje in ni za nobeno rabo. Ustava mora se obnoviti. Vlada mora postati stalnejša, minoti morajo intrige, ter nadomesti naj je narodna politika. Blebetanja bodo minola in zakoni bodo urejali poslove dežele. Socijalni zakoni morajo se uvesti. Francija mora dobiti trdno in urejeno vladu, ki bode mogla izpolnovati dolžnosti svoje.

Močna Francija, ki bode svoje vojaške naprave po mirnem potu dovršila do najvišje popolnosti, bode z vnajnimi vladami imela zanesljive intrajne odnose, ki so začetek k dolgim in plodovitem sporazumljenjem. Francija spoštovana in mogočna bila bi jamstvo za mir, katerega vsi želimo in potrebujemo. Konstituenta naj se skliče s posebnim mandatom, to je jedino delo, katero ima še dovršiti sedanji parlament. Zato kličem: Zbornica naj se razpusti in ustava premeni.

Ko je govorilo še več govornikov, se je oglasil

za besedo ministerski predsednik Floquet. Rekel je, da vlada zahteva, da se večina združi in zavrne nujnost za Boulangerjev predlog. Boulangerjevo utemeljevanje bilo je polno nasprotij. Začudenjem smo videli, kako je poslanec Nordskega departementa naznanil prihod svoj v zbornico. Da je njegov predlog nepotreben, ni pomislil. Stavilo se je že več taci predlogov in vlada sama bode izdelala revizijski načrt. To je pogojeno mej njo in zbornico. Nobenemu ne puščam trditi, da je to le izgovor, saj gre samo za to, da se ta stvar le še za nekaj mesecev odloži. Generalu pa ni bilo za predlog, ampak hotel je le spraviti manifest na g vorniški oder. Hotel je le pokazati, da ni diktatorski lenuh. Dvorski jezik mu še teče, a jezik demokracije je že pozabil. Ne vem, čemu je tako prevzetno govoril, kakor Bonaparte vračajoč se od svojih zmag. Ne vem, kako je prišel do tega, da hoče generale in častnike, ki se drže discipline, učiti domoljubja. Dočim drugi vojaki tiho in marljivo delajo za svojo domovino, oznanjuje on načela neo-cesarizma. Propoveduje svoje hipoteze o bodočnosti Francije. Pravi, da je narod otrok, katerega treba za roko voditi. Take doktrine so se že dvakrat oznanjevale. Bonaparte prvi je je oznanjal v spremstvu nekaterih zapeljanih republičanov, Bonaparte tretji se je pa priplazil kot socialist. V Vaši starosti, general, bil je Bonaparte že mrtev mož in storite, kar hočete, vi bode vendar le Sieyès Mornyjeve ustave.

Kakor smo že javili, propal je Boulanger s svojim predlogom. Zanj bilo je 186, nasproti pa 377 glasov. Nemški listi ta izid imenujejo velik „fiasco“, kar se pa nam nikakor ne zdi. Da v zbornici Boulanger ne bode prodril, to vedel je že vsak otrok naprej. Radi bi poznali zbornico, ki bi kar z naidušenjem glasovala za svoj razpust in tako podpisala sama smrtno obsodbo svojo. Veliko je že to, da jih je bilo 186 za Boulangerja, dasi je v razmerno kratkem času pridobil toliko stranko. Glasovanje v zbornici ni bil pravi izraz javnega mnenja, počakajmo torej še s svojo sodbo.

Mi nemamo nikakega povišja, unemati se za Boulangerja, a nekaj kačipot zdi se nam nemških listov pisava. Ne umejemo namreč, zakaj se za-

LISTEK.

Nedolžen.

Povest.

(Spisal Lev Tolstoj; iz ruščine prevel Vinko.)
(Dalje.)

Aksenov odgovori: „tudi ti dvojiš o meni“, — zakrije si obraz z rokama ter zaplaka. Nato pride vojak ter pové, da mora žena z otroki sedaj oditi. In Aksenov se je poslednjikrat poslovil od družine.

Ko je žena odšla, pričel je Aksenov premišljati, kaj sta govorila. Spomnivši se, da je tudi žena dvojila o njem ter ga vprašala, je li res on zaklal kupca, dejal je sam pri sebi: „V istini razven Boga, nihče ne more vedeti resnice, samo Njega hočem prositi in samo od Njega nadejati se milosti.“ In odslej je Aksenov prenehal pošiljati prošnje, nehal nadejati se ter samo molil k Bogu.

Aksenova so obsodili, da bode tepen s knuto ter še prisilno delat. Tako so tudi storili.

Pretepli so ga s knuto ter ga potem, ko so se mu zacelile knutine rane, pognali z drugimi prisiljenimi delavci v Sibirijo.

V Sibiriji živel je Aksenov šestindvajset let. Lasje na glavi postali so mu beli kot sneg, in brada

mu je zrastle dolga, ozka in siva. Minila ga je vsa veselost. Postal je sključen, hodil tiho, govoril malo, nikoli se ne smijal ter često molil k Bogu.

V ječi naučil se je Aksenov delati čevlje in za prisluzene novce kupil si je Evangelije ter ga čital, kadar je bilo v ječi dovolj svetlo; o praznikih pa je hodil v kaznilniško cerkev, čital apostole ter pel na koru, — njegov glas je bil še vedno lep. Načelnštvo imelo je rado Aksenova zaradi njegove ponižnosti in tovariši — ujetniki spoštovali so ga ter nazivali „deduško“ in „božjega človeka“. Kadar so imeli kako prošnjo, pošiljali so ujetniki vselej Aksenova prosit k načelnštvu, in kadar jo mej delavci nastala kaka razprtija, prišli so vselej k Aksenovu, da je razsodil.

Od doma nihče ni pisal pisem Aksenovu, takó da ni vedel, so mu li še živi žena in otroci.

Pripeljali so v tisto kaznilnico novih ujetnikov. Zvečer so se vsi stari ujetniki zbrali okrog novih ter jih pričeli izpraševati, iz katerega mesta ali vasi so in kaj so storili. Tudi Aksenov je sedel na ležišči pri novih ter zamislivši se poslušal, kaj kdo pripoveduje. Jeden izmed novih ujetnikov bil je visok, čil stavec, kakih šestdeset let star, s sivo, ostrizeno brado. Pripovedoval je, zakaj so ga obsodili ter dejal:

— Da, bratje, čisto po krivem zašel sem semkaj. Nekemu jamščiku izprezel sem konja iz sanij. Prijeli so me ter rekli, da sem ga ukradel. Jaz pa sem dejal, da sem samo naglo hotel nekam dospeti, konja pa da sem pustil. In jamščik je moj prijatelj. Nemam li prav? dejal sem. — Ne, rekel je on, ukradel si ga. A tega ne vé, kaj in kje sem ukradel. Ako bi bili imeli uzroka, bi me bili že zdavnaj poslali sem, a ničesar ne morejo dokazati, in sedaj so me po krivem pregnali sem.

— Kje pa si doma? vpraša jeden izmed kaznovancev.

— Iz mesta Vladimira sem, tamošnji meščan. Zovem se Makarov, a kličejo me za Semenoviča.

Aksenov dvigne glavo ter vpraša:

— Nesi li, Semenič, v Vladimiru nič slišal o obitelji kupca Aksenova? Ali še živé?

— Kaj bi ne bil slišal? Bogati kupci so, akoravno je otec v Sibiriji. Bržkone je tak grešnik, kot smo mi. A kaj si ti zakrivil, prijatelj?

Aksenov ni rad govoril o svoji nesreči; vzdihnil je ter velel:

— Zaradi grehov svojih že šestindvajset let živim na prišilnem delu.

Makarij Semenov pravi:

— Zaradi kakih grehov?

ganjajo s toliko srditostjo v Boulangerja, ako je res taka ničla, kakor trdijo. Slepa strast jih razodeva, sicer bi ne pisali tako abotno. Nekaj jedra, ali morda celo veliko, mora biti v moži, sicer bi vsaka njihovih besed ne prouzročevala toliko ragljanja v nemškem časnikarstvu, kajti preverili smo se že mnogokrat, da Nemci le to hvalijo, kar njim ugaja, da v tem oziru že nadkriljujejo potomce Abrahamove.

Govor državnega poslanca dr. Ferjančiča v državnem zboru dne 23. maja 1888.

(Dalje.)

Pa to preudarjanje ni bilo vodilo za deželne zборе. Vsi deželni zbori so bili enakih mislij in so izjavili, da je ministerstvo poseglo v kompetenčni delokrog deželnih zborov.

Po državnih osnovnih zakonih je notranja uredba zemljiških knjig izročena deželnim zborom, jezik pa pripada notranji uredbi, torej imajo odločevati o njem deželni zbori. Znamenito je, da ni niti štajerski, niti kak drug deželni zbor, kateri se sedaj tako vznemirjajo, kaj sklenil zastran jezika. Trdi se da so tiskovine za zemljiško knjigo nemške.

Ugovarjati se mora, da temu ni tako, kajti slovenski deželni zakonik, kateri je priobčil zakon iz 1874. leta o notranji uredbi zemljiških knjig, priobčil je pač tudi formulare, in slovenskemu zakoniku se sigurno neso dodali nemški formulari. (Prav res! na desnici.)

Zemljiška knjiga je, govoré dalje, listina, in to pač ne gre, da bi bila v dveh jezicah. Proti temu mi je ugovarjati, da se ta listina ne da primerjati z družimi listinami. Meni se prav lahko zdi mogoče, da stoji v posestvenem listu poleg besed: Wiese und Acker se travnik in njiva in je v lastninskem in bremenskem listu vsak spis zase celota, naj se upisuje tudi desetletja ali pa stoletja.

Primerjanje z drugimi listinami ni popolnem utemeljeno, kajti druge listine se vender ne pišejo desetletja ali pa še stoletja? Kakor se vidi, so je prav za lase privlekli.

Pa še nekaj družega kaj čudnega poudarja se v poročilu štirskega deželnega odbora, ki se je predložilo deželnemu zboru, da so namreč nemške zemljiške knjige dobile pravno moč. V poročilu, namenjenemu resnemu zboru, kakor je deželni zbor, bi pač kaj takega ne bili pričakovali. Če bi se potem ravnalo, bi se tudi lahko reklo: Slovenci smo v nemškem jeziku dobili pravno moč. (Dobro! na desnici.) Nas bi nemško poučevali, nemški sodili, nemški upravljali.

Če bi se to reklo o Slovencih, morali bi ugovarjati, da smo po § 19. državnih osnovnih zakonov postavljeni v prejšnje stanje, da se izražam po sodnijskem redu (Prav res! na desnici.) Bilo bi preobširno, ko bi hotel govoriti o debati v posamičnih deželnih zborih, samo izvajanja koroškega deželnega zbora hočem si nekoliko ogledati.

Ta pravi, ta ukaz ne ugaja potrebam in interesom prebivalstva, spravlja pravno varnost v nevarnost (Smeh na desnici) in škoduje vrednosti in koristi zemljiške knjige. (Ugovor na desnici.) Da, poprašajte o tem slovenske poslance, pa ne tudi onih, ki so ondu voljeni, kjer se je slovensko pre-

bivalstvo majorizovalo. Slov. poslanci brez izjeme uprli so se tem trditvam in oni so poklicani razlagati nazore slovenskega naroda. Pa je še mnogo važnejši vzrok za nemške zemljiške knjige in s spretnostjo navel ga je včeraj gospod govornik; rekel je na primer, da bi morali slovenske uknjižbe prevesti in to stane takoj dva goldinarja, in še več podobnega. Zelo se je poudarjalo, da se s tem škoduje, podkopuje in uničuje realni kredit in kar je še taci silnejših izrazov. To je res, pa z neko bistveno omejitvijo. Realni kredit se res spodkopuje in oškoduje, pa le toliko, kolikor gospodje sami razpolagajo z njim in ga dajejo. (Prav res! na desnici.) Znano je in je gospod govornik tudi včeraj pritrdil, da so se vse hranilnice sporazumele, da ne dajo posojila, če je na kakem posestvu že kaj v slovensčini uknjižena ali je pridejana kaka slovenska listina, (Čujte! Čujte! in klici na desnici: To je nemška pravičnost) in še tako smešni so, da ne dajo posojila, če je kdo slovenski podpisal ime svoje. Če Vošnjak ne podpiše svojega imena z W mesto V in brez j ter s š in ne s sch in konci ne z dvema g, ne dobi posojila. (Smeh in klici na desnici: Liberalno.)

Stvar je pa dosti bolj resna nego bi si kdo mislil, toda mi moremo biti za to še hvaležni. Slovensko prebivalstvo se je naučilo iskati slovenski kapital. (Tako je! na desnici) in svoj denar nositi v slovenske zavode (Tako je! na desnici), in ko se osvobodi nemškega kapitala, osvobodilo se bode tudi uplivov, ki so v zvezi z njim. (Prav dobro! na desnici.) Taki so ti važni ugovori proti slovenski zemljiški knjigi, če je malo natančneje ogledamo. S tem ne morete strašiti slovenskega prebivalstva in nas, njega zastopnikov; mislim pa tudi, da se tudi nemški trezno sodeči krogi ne bodo dali strašiti.

Torej ne gre za važne pomisleke, ne za odvrenje škode za pravosodje in gospodarske koristi, temveč za gospodstvaželnost. (Prav res na desnici.) To je nagib njihovem delovanju. (Dobro! Dobro! na desnici.) Pa moram še nekaj uplesti. Manjšina štirskega deželnega zbora je razložila večini, da to ni pravi pot, da se razveljavi ukaz, da tudi, pretenje z državnim sodiščem ne bode nič pomagalo.

(Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 7. junija.

Kakor se govori, odložil bode prvi podpredsednik **zbornice poslancev** grof Rihard Clam Martinic v kratkem svoj mandat. Po svojega brata smrti prevzel je oskrbnštvo njegovih obširnih posestev in bode torej moral večinoma bivati na Češkem, torej ne bi mogel izvrševati svojega mandata. Prvim predsednikom zbornice bodo pa najbrž volili starega grofa Salma. Razdrl se je rusinski klub. Med njegovimi člani ni bilo jednosti. Nekateri so pri vsakej priliki vladi hoteli nasprotovati, drugi zlasti oni, ki so voljeni s pomočjo Poljakov, so pa vedno priporočali, da bi Rusini hodili z večino državnega zbora. O spiritnem davku se je bil tako hud spor unel v klubu, da so njega člani spoznali, da ne morejo več vkupe ostati in klub se je razdrl.

Gališki deželni zbor sklenil je v poslednjem zasedanju vlado naprositi, da bi se pri vojaških zgradbah in zalaganjih ozirala na domače obrtnike in producente. Vlada je sedaj odgovorila deželnemu

— Bržkone ga je tisti umoril, pri katerem so našli nož. In če bi bil tudi kdo tebi podtaknil nož — kako naj bi ti ga utaknil v vrečo? Je li nesi imel tik glave? Moral bi slišati.

Slišavšemu te besede, prišlo je Aksenovu na um, da je baš ta človek umoril kupca. Ustal ter odšel. Celo noč Aksenov ni mogel zatisniti očesa. Polastila se ga je tuga in videl je v duhu nazaj svojo ženo, tako, kakršna je bila, ko ga je spremila poslednjikrat, idočega na semenj. Videl jo je kakor živo, videl njen obraz in oči, ter slišal, kako mu je govorila ter se smijala. Potem je gledal v dubu otroke — take kakor so bili takrat — majhne, jednega na hrbtu, a družega v naročji. In spomnil se je tudi nase, kakšen je bil takrat — vesel in mlad; spomnil se je, kako je sedel na krilci pred krčmo, kje so ga prijeli, ter igral na kitaro, in kako veselo mu je bilo takrat pri srci. In spomnil se je sodišča, kjer so ga topli, palače in naroda okrog in okrog, spon ujetnikov ter vsega šestindvajsetletnega kazniškega življenja, da, spomnil se je tudi starosti svoje. In prišla jo nanj taka turobnost, da je že hotel sam sebe končati.

(Konec prih.)

odboru, da so pri vojaških zgradbah pred vsem merodajni vojaški oziri, in mora zatorej vlada zlasti dela pri utrjenosti mest izročiti le zaupnim podjetnikom. Kadar pa vojaški oziri izjeme ne zahtevajo se pa delo odda vselej po konkurenčnem potu. Gališki obrtniki lahko torej prevzemo dela ne le v Galiciji, temveč tudi v drugih deželah. Kar se pa tiče zalaganja, se je pa že računalo na to, da se bodo za čete, ki so v Galiciji, živila kupovala v tej deželi. Pri zalaganjih obleke in drugih taci stvari se pa že tako posebno ozira na male obrtnike.

Vnanje države.

Srbska vlada je iztirala več bolgarskih emigrantov, mej njimi Kazareva in Bastovanova, ker so je dolžili, da so zbirali čete, da bi udri v Bolgarsko. Druge emigrante je pa odpravila od bolgarske meje, tako da od te strani Bolgariji ne preti nevarnost. Emigrantje so odšli v Turčijo in od tam nadaljujejo delo proti Bolgariji.

Po poročilih s Cetinja bil je boj mej **Črnogorci** in Albanci. Črnogorski rod Kući in albanska rodova Hoti in Grudi spoprijeli so se na meji. Osem Albancev ranjenih, jeden mrtev. Črnogorci neso imeli nikake izgube. Vlada storila je potrebne korake in v Podgorici zaprla več oseb.

Pogajanja mej **Bolgarijo** in **Turčijo** o železniški pogodbi vrše se jako počasi in se še prav nič vedeti ne more, če bodo ta mesec končana in torej ni verjetno, da bi se že dne 1. julija otvorila železnica. Turčija se upira bolgarskim željam in sodi se, da zaradi tega, da bi ustregla Rusiji. Nedavno je Nelidov opomnil Porto, da mej hitro poplača vojno odškodnino. Morebiti hoče Rusija s tem le Turke prisiliti, da bi jeli odločneje postopati proti Bolgarskej. Če bode Turčija dosti podpirala rusko-bolgarsko politiko, bodo pa Rusi za vojno odškodnino še malo počakali. Pri pogajanjih o železniški pogodbi pa ima Turčija lepo prilžnost Bolgariji delati težave.

Od vladne strani se oporeka, da bi v **Prusiji** pretila ministerska kriza. Od družih stranij se pa zagotavlja, da se stoli ministrom že res močno majejo. Bismarck seveda bi rad, da bi konservativci ostali na krmilo in zatorej vladni listi krizo tajé. „Norddeutsche Allg. Zeitung“ sama priznava, da je zakon o podaljšani legislativne dobe že zrel, da bi se objavil, pa se vender ne objavi. Ta list sicer z veseljem pozdravlja, da se kaže tako večji upliv krone, toda to veselje je najbrž malo prisiljeno. List ne vé, kaj je uzrok, da vladar ne pusti zakona objaviti, a pristavlja, da krona ni dolžna praviti uzrokov, zakaj da tako dela, ravno tako kakor tudi zbornici ni treba utemeljevati svojega votuma. Ministerstvo pa morda zaradi tega ne bode odstopilo, kajti premisliti mora, ali je ta zakon toliko važnosti, da bi kazalo dajati ostavko. Prememba ministerstva bi morda omajala zaupanje prijateljev Prusije. Dobro je pa, da so celo najhujši nasprotniki kraljevih ustavnih pravice spoznali, da Prusija potrebuje vladarja, ki se sam briga za politiko. Iz pisave oficijoznega lista se jasno vidi, da kralj Friderik se ne ravna po željah vlade, temveč se bode morala mu vlada udati, ali pa iti. Samo lepih izgovorov še iščejo, s katerimi bi ministri prikrili svoje umikanje. Bismarck ne more več zapovedovati kakor bi hotel.

V **italijanskej** zbornici so se sedaj burne debate o novem kazenskem zakoniku. Minister Zanardelli je nov kazenski zakonik jako energično zagovarjal. Rekel je mej drugim, kdor še sedaj trdi, da rimsko vprašanje še ni rešeno, ta propoveduje ustajo in se zagreši proti jedinstvi Italije. Rekel je, da se je skušalo duhovščino z lepa pridobiti, a ni šlo. Baš ob petdesetletnici papeževega svečeništva se je pokazalo, da je duhovščina sovražna državi. Podpisavale so se peticije, da se Rim odloči od Italije. Nek škof je celo župana odvezal od uradne prisege, da je mogel demonstrirati proti državi. Tudi druge države so že bile prisiljene sklepati kazensko postopanje proti rovanju duhovščine. Večina zbornice mu je priterjevala.

Dopisi.

Iz Logatca 6. junija. [Izv. dop.] Danes jutraj ob 4. uri umrl je gospod Anton Plešnar, veleposestnik v Črnem Verhu. Gosp. Plešnar bil je imovit mož. Za svojega dediča imenoval je svojo ženo, ker ni imel otrok. V svoji oporoki zapustil je ljudski šoli v Črnem Vrhu pol orala rodovitne njive, katera se drži ljudske šole. Ta njiva ima vrednost 800 gld. Gosp. učitelj imel bo zdaj priliko z dejanjem pokazati, da postane Črnovrška dolina pravi sadni vrt. Tej šoli zapustil je g. Plešnar tudi 200 gld. za šolarsko knjižnico. Razen tega podaril je gosp. Plešnar 300 gld. za gasilnico in 200 gld. za napeljavno vodo. To je lepo delo. Naj v miru počiva!

4. t. m. zbralo se je okolu 20 odličnih mož iz Gorenjega in Dolenjega Logatca, da smo vse potrebno zaradi ustanovitve posojilnice ukrenili. Doda imamo upisanih 50 deležev po 100 gld. — K temu zborovanju prišla sta tudi gg. Jos. Leparšič in Gabriel Jelovšek z Vrhnike in sta nam kot iz-

Aksenov reče: „Morebiti da sem zaslužil,“ ter neče več povedati; a drugi tovariši kaznovanci razložili so novodošlemu, zakaj je Aksenov prišel v Sibirijo. Pripovedovali so mu, kako je na poti nekdo umoril kupca ter Aksenovu podtaknil nož, in kako so zaradi tega po krivem obsodili.

Ko je Makarij Semenov to slišal, ozrl se je na Aksenova, udaril se po kolenih ter dejal:

— No, to je čudno, v istini čudno! A postaral si se, prijatelj!

Pričeli so ga izpraševati, zakaj se je začudil in kje je videl Aksenova, a Makarij Semenov ni odgovoril, marveč je samo rekel:

— Čudno je, prijatelji, kako se najde priča!

In po teh besedah prišlo je Aksenovu na misel, da bi ta človek utegnil vedeti, kdo je umoril kupca. Dejal je:

— Ali si ti, Semenič, že poprej slišal sam o tem, ali mene videl?

— Kaj da bi ne bil slišal? saj se vse zvé. A dolgo je že tega: kar sem slišal, pozabil sem že, odgovoril je Makarij Semenov.

— Morebiti si slišal, kdo je umoril kupca? vpraša Aksenov.

Makarij Semenov se zasmeje ter veli:

kušana moža vse potrebno pojasnila in razložila. — Hvala jima za njiju trud in požrtvovalnost! 22. julija imel bo pri naši veselici naš državni poslanec čast. g. dr. Ferjančič slavnostni govor. — Naša dekleta si že pridno pripravljajo za ta dan svoje peče, sklenila so, da se hoté vse v pečah na slavnostnem prostoru pokazati. To je hvalevredno. Imejmo lepe, stare šege v časteh!

Iz Postojinskega okraja 3. junija. [Izv. dop.] Dnevni red okrajnega učiteljskega zborovanja za Postojinski okraj, katero bode v sredo 4. dan julija t. l., je sledeči: 1. Pozdrav predsednikov in volitev dveh zapisnikarjev; 2. poročilo c. kr. okrajnega šolskega nadzornika o stanju šolstva v okraju; 3. „Uspešna uporaba Lavtar jevega računskega stroja v ljudski šoli.“ (Poročevalec gospod St. Jelenec); 4. „Slabo gmotno stanje učiteljevo opovira njegovo uspešno delovanje v šoli ter mu krati toli potrebno veljavo pri ljudstvu.“ (Poročevalec g. J. Dimnik); 5. „Učiteljev nagovor učencem o priliki 40letnega vladanja Nj. Veličastva presvetlega cesarja s kratkim načrtom, kako naj ljudska šola dostojno praznuje ta patrijotični dan“ (To izdelati morajo vsi učitelji in učiteljice in svoje izdelke vsaj do 25. junija c. kr. okrajnemu šolskemu nadzorniku uposlati, kateri bode v dan zborovanja poročevalca določil.) 6. Poročilo o okrajni učiteljski knjižnici in volitev novega knjižničnega odbora. 7. Volitev stalnega odbora. 8. Samostalni nasveti.

Domače stvari.

— (Glede konvertovanja kranjskega zemljiško odveznega dolga) je „Laib. Ztg.“ krivo poročala, da je deželni odbor že sklenil pogodbo z Union-banko. Dozdaj deželni odbor še ni z nobeno banko se ni pogodil zastran konvertovanja ter tudi ni za to pooblaščen, dokler ne bode deželni zbor, ki bode sklican še tekom tega meseca, sklepal o tej zadevi.

— (Slovensko društvo v Mariboru) zboruje v nedeljo 10. junija. K shodu prideta tudi državna poslanca gg. dr. Gregorec in Miha Vošnjak, da poročata o delovanju državnega zbora.

— (Cesarjevič Rudolf in Štefanija) popeljeta se dne 9. t. m. na Hrvaško in v Bosno. Iz dotičnega voznega reda posnemamo naslednje podatke: Visoka gosta s spremstvom odpeljeta se dne 9. t. m. ob 8. uri 15 m. zvečer s posebnim vlakom, kot oddelkom jadrnega vlaka (št. 2/2) z Dunaja. Vsa vožnja z Dunaja do Zagreba traja 11 ur 27 minut. Na slovenskih tleh stal bode vlak: v Mariboru 6 m. (odhod ob 3. uri 5 m. zj.), na Pragerskem 7, v Poljčanah 1, v Celji 2, na Zidanem mostu 3 minute. Na Zidanem mostu premeni se stroj in železniško osobje, ne da bi se vlak dotikal tamošnjega osobnega kolodvora, marveč vlak zavozi na hrvaški tir in odide dne 10. t. m. ob 5. uri 7 m. zjutraj. V Sevnici, v Rajhenburgu in na Vidmu se ne bode ustavil, v Brežicah pa bode zjutraj in vlak ostane ondu 32 minut. Iz Brežic odpelje se ob 7. uri 2 min. in dospe ob 7. uri 33 min. v Zaprešič, kjer ga bodo pričakovali ban hrvaški, vojaški poveljnik in drugi dostojanstveniki. V Zagreb dospe vlak točno ob 8. uri zjutraj. Visoka gosta ostaneta čez dan v Zagrebu, zvečer ob 10. uri pa se popeljeta s posebnim dvornim vlakom v Sisek in dalje v Banjoluko.

— (Osobne vesti.) Sod. pristav Karol Nedved premeščen je iz Ormoža v Kozje, sod. pristav dr. Em. Bayer iz Kozjega v Ormož. Henrik Fraus v Komnu imenovan je pristavom pri deželnem sodišči v Trstu, avskultant Eduard Rode pristavom pri okrajnem sodišči v Komnu.

— (F. Z. M. baron Kuhn) ogledal si je danes zjutraj na velikem vežbališču vse vojaštvo Ljubljansko, bil jako zadovoljen z vojniki in se posebno laskavo izrazil o napredku svojega kranjskega 17. pešpolka. Ob 1/2 12. uri so vojniki izborna defilovali pred baronom Kuhnem, potem pa se vrnili v Ljubljano. Obedoval je baron Kuhn v oficirski menaži domačega pešpolka v hiši Graške zavarovalnice na Dunajski cesti, nastanil se pa v hotelu „Elefant.“

— (Kranjske hranilnice kreditno društvo) ima jutri popoldne ob 4. uri svoj XIII. občni zbor. Na dnevnem redu so izvestja ob uspehih 1877. l., volitev 4 odbornikov namesto izstopivših, volitev pregledovalnega odseka in posamični predlogi. Kreditno društvo imelo je koncem

preteklega leta 182 članov, katerim se je dalo 501.210 gld. kredita.

— (Dijaška in ljudska kuhinja) pogosti brezplačno 2. julija v proslavo 40letnega vladanja presvetlega cesarja vse revne dijake in mestne ubožce.

— (Javni mesečni zbor kranjskega obrtnega društva) dne 3. t. m. storil je na podlagi razgovorov naslednji sklep: Postava z dne 15. marca 1883, po kateri se je popravil in preuredil obrtni red z dne 20. decembra leta 1859, imela je namen, po mnogih preuredbah, posebno pa z upeljavo dokaza zmožnosti za rokodelske obrti, in pa z upeljavo zadrug za vse druge obrtnije, obrtnemu stanu, ki se je bil vsled kapitalističnih spekulacij z veleobrotnimi podjetji skoro uničil, — ohraniti vsaj majhen delokrog. Obrtni stan, čeravno si ni delal prenapetih nad, pozdravil je novo postavo v trdnem upanju, da bodo vsi merodajni, po postavi iz izvrševanje poklicani faktorji, postavili izvrševali v onem zmislu, kakor se je po motivih uvaževala in kakor je bilo iz izjav obrtu jako prijaznih, pri posvetovanju postavbe v državnem zboru pričakovati. Obrtni stan, posebno skupina rokodelskih obrtij je dobro vedela, da je obrtni stan vsled nad 20 let trajajoče neomejene obrtne prostosti v glavnih in pogojnih temeljih svojega življa tako potrtrt in razdrt, da se propadu, ki ga ima pred očmi, ne more sam več ubraniti; pričakoval je temveč v zavesti, da je njegov obstanek državna potreba v sedanjih socijalnih razmerah, da se bode neutrudljivo tirala zavestna konservativna obrtna politika. Obrtni stan pa sprevi, da se v teku 5 let, odkar je v veljavi premenjeni obrtni red, v obrtniji ni ničesar na bolje obrnilo, da vse omejitve in obtežbe novih določeb zadevajo le malo obrt ter se sučejo v mejah itak skromnega obrtnega delokroga in območja. Dal se je mej tem časom nekim postavnim določbam o mejah obrtne pravice ta raztezljivi pomen v korist konfekcijski industriji, da ta slednja in pa takozvana kupčija z mešanim blagom na tako nov način pritiska vse obrtne stroke, kakor si pred prenovljenjem obrtnega reda nihče mislil ni. Velika produkcija, ki se je pravo za pravo ustvarila bila za eksport, se puli z borim rokodelcem za naročnike po najmanjših krajih in s preje nepoznano obrtno pravico. Kranjsko obrtno društvo zmatra si v svojo dolžnost, visoko vlado, slavno kupčijsko in obrtno zbornico ter obrtne urade opozarjati na to, da obrtni stan, ker se vedno zaničkava pogoji njegovega obstanka, navzlic novi obrtni postavi koraka vedno bližje svojemu propadu. Ker se od merodajnih strani v rešitev male obrtnije priporoča ustanovitev asociacij v skupno kupovanje in prodajo kot konkurencija veliki industriji, opozarjamo le na to, da bi se z asociacijo istotako uničila samostojnost posamičnih obrtnikov, ki potem ne bi bili družega, nego delavci za plačo; — o vprašanji pa, ali bi take asociacije malih obrtnikov mogle z uspehom tekmovati z velikim kapitalom, ki bi se v protitežje tem ložje združil, menda pač ni troba dvomiti. Kranjsko obrtno društvo živo obžaluje take razmere ne le s svojega obrtnega stališča, marveč tudi iz ljubezni do domovine. Dočim je v mnogih deželah izgubljeni prostor malega rokodelstva popolnoma veliko obrtna industrija, uničuje se naš domači obrt, ne da bi se mesto njega ustanovila domača velika industrija. Najglavnejše potreščine, kakor obleke, črevlje, klobuke, kožuho-vina, dežniki, rokavice in oni stoteri predmeti, kojih izdelovanje je pred časom živelo velik del našega ženstva kot šivilje modistovke in lišpalne delavke, izgubljene so produkciji domače dežele in njeni blaginji. Nedostaja pa pri nas obrtno-podjetnega duha zato, ker najboljše moči v deželi ne zmatrajo za patrijotično dolžnost, da treba navzlic političnemu prepiru vzajemno skrbeti [za gmotni napredek dežele. Današnji zbor kranjskega obrtnega društva vabi vse one može brez razlike narodnega mišljenja, ki se strinjajo z nameni obrtnega društva, da posvetijo svoje sile in svoje vede na nevtralnih tleh obrtnega društva v prid domačim delavskim močem in v čast deželi.

— (K zgodovinski literaturi Kranjske.) Gosp. dr. V. Milkovič, ki že dlje časa preiskuje starinske spise in razne vire v našem muzeji, izdal je kot ponatis iz „Laibacher Zeitung“ knjižico „Ein Blick auf die neueste Geschichtsliteratur Krains“. Dasi ima to delce samo 23 strani, ima vendar svojo posebno vrednost, ker kritično obdeluje Šumijev „Archiv“ in po slednjem posneto

dr. Mellovo delo. „Die historische und territoriale Entwicklung Krains vom X. bis ins XIII. Jahrhundert“ in ker je stvarna kritika pri nas zelo potrebna. Jako koristno bi bilo, ko bi se g. dr. Milkovič v enakem zmislu večkrat oglasil. — Drugo, kranjske zgodovine tikajoče se delo, tiska se sedaj v „Laibacher Zeitung“ v podlistku. To je vladnega svetnika, g. Antona Globočnika jake skrbno in temeljito sestavljeni „Ueberblick der Verfassungs- und Rechtsgeschichte Krains“, o katerem je nedavno v Rudolfinumu predaval, a je sedaj ustrezajoč mnogostranskej želji za širše kroge objavil.

— (V Mokronogu) je bil izvoljen županom g. Anton Pižmoht, svetovalci so gospodje Fran Panca iz Mokronoga, Jan. Dolinšek iz Dolenje Zlatnine, Jan. Dev iz Mokronoga in Anton Kovačič iz Loga.

— (V Lescah) pogorela so včeraj poslopja posestnika in krčmarja Jakoba Legata, po domače Katrineka. Tudi četvero goved je v ognju poginilo. Prva prihitela je na pomoč železniška ročna brizgalnica, potem pa požarne brambe iz Begunj, Radovljice in Bleda. Kako je ogenj nastal, ni znano.

— („Savinjski Sokol“) je v letošnjem občnem zboru sklenil, preosnovati se v „telovadnogasilno društvo“ z namenom, da bode oddelek „Sokolov“ ob požarih branil imetje in življenje bližnjega. Občina Mozirska je po „Sokolom“ podstarosti g. Ivanu Gabršku sestavljena nova pravila v seji 23. maja radovoljno in jednoglasno vsprejela in potrdila; torej bode društvo na skorem imelo širji delokrog in še več dolžnostj.

— (Podrazenje smodk) vzbudilo je mnogo nepovoljnih glasov. Kadilci so silno razburjeni; nekateri vzeli so zopet pipe in meburje v roko, drugi zagotavljajo, da ne bodo več pušili ali pa vsaj menj, zopet drugi pa kažejo svojo jezo nad tabačne uprave naredbo na drug način. Tako so člani obrtnega društva v Mariboru sklenili, da plača vsak 50 kr. globe, kadarkoli bi smodko pušil.

— (Razpisana) je služba drugega učitelja na trirazrednici v Sodršici. Plača 500 gld. Prošnje do 20. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 6. junija. Finančni minister predložil bode jutri zakonski načrt, po katerem se bodo pristojbine za potne liste odpravile.

Berolin 6. junija. „Tageblatt“ javlja, da sta cesar in Bismarck določila, da Puttkamer odstopi.

Dunaj 7. junija. „Wiener Zeitung“ objavlja zakon o sklici rezervistov in izvršilno naredbo.

Rim 7. junija Italijanski konzul v Zinzaberu snel je z astavo in pretrgal razmere s sultanom, ker se slednji brani odstopiti ozemlje, katero je je že njegov prednik bil Italijanom odločil in zaradi nepravilnega ravnanja, ko mu je konzul izročil kralja italijanskega pismo. V podkrepljenje konzulovih zahtev odpluli sta dve vojni ladiji.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (331—129)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Zahvala.

Častita gospoda Ignacij Gruntar, c. kr. notar, in Martin Petrič, posestnik, oba iz Logatca, blagovolila sta tukajšnji šolski mladini za razne šolske namene darovati znesek 35 gld., in sicer prvi 5 gld. in drugi 30 gld. — Za velikodušni dar izrekata priskrbo zahvalo

Karol Dermelj,
vodja.

Franjo Šerko,
predsednik kr. šol. sveta.
Cerknica, dne 5. junija 1888.

Za Raič-Levstikov spomenik.

Gosp. dr. Hrašovec v Slov. Gradci	3 gld.	—	kr.
J. Gomilšak v Trstu	2	—	—
Fr. Kastelic, stotnik v p.	3	—	—
J. Medic pri sv. Kristofu	13	—	—
prof. Predika v Ljubljani	2	—	—
dr. Glančnik in ravnateljstvo Mari-borske posojilnice	20	—	—
Neimenovan v Ljubljani	5	—	—
Poprej izkazanih	541	—	34
Skupaj	589	gld.	34 kr.

Odbor „Pisateljskega društva“.

Tuji:

6. junija:

Pri **Stonu**: Soppe, bar. Kuhn iz Grada. — Mannheim, Fakler, dr. Stremayer, Adami, Jurisovic z Dunaja. — Kaisersberger iz Idrije. — Steyer iz Brna. — Kosak iz Trsta.

Pri **Maliči**: Schmitzler, Erlich, Herman, Hoffmann, Kochler z Dunaja.

Pri **južnem kolodvoru**: Armod z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

4. junija: Fran Burjak, kajzarjev sin, 3 mes., Hauptmanca št. 9, za drisko. — Josip Auer, krojač, 44 let, Poljanski nasip št. 50, za vnetjem pluć. — Janez Kralj, stavbenega mojstra sin, 5 mes., Dunajska cesta št. 21, za vnetjem pluć.

5. junija: Marija Kos, delavčeva vdova, 50 let, sv. Petra cesta št. 46, za jetiko. — Rajmund Andretto, hišni posestnik, 54 let, sv. Petra cesta št. 35, za mrtvoudom.

V deželni bolnici:

2. junija: Janez Pance, delavec, 42 let, za pljučnico. — Marija Zupančič, delavčeva žena, 44 let, za srčno hibo

Tržne cene v Ljubljani

dne 6. junija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 18	Špeh povojen, kgr.	— 66
Rež,	4 22	Surovo maslo,	— 90
Ječmen,	3 74	Jajce, jedno,	— 2
Oves,	2 92	Mleko, liter	— 8
Ajda,	4 22	Goveje meso, kgr.	— 56
Proso,	4 22	Telečje	— 48
Koruz,	5 52	Svinjsko	— 54
Krompir,	1 96	Kostrunovo	— 34
Leča,	12 —	Pišanec	— 50
Grah,	13 —	Golob	— 20
Fižol,	11 —	Seno, 100 kilo	— 232
Maslo, kgr.	1 —	Slama,	— 214
Mast,	— 75	Drva trda, 4 metr.	— 640
Špeh frišen	— 60	„ mehka, 4 „	— 410

Na prodaj je mlin

v Količevem h. št. 22, pri Viru, okraj Podpeč, na Kranjskem, v neposredni bližini Dunajske državne ceste, 2 milji od Ljubljane, 30 minut od bodoče železniške proge „Ljubljana-Kamnik“, — s sedmimi kolesi, izvrstno zidan in ohranjen, na levem bregu Bistrice, s pripravnim stanovanjem vred, nadalje z mnogimi trdno stavljenimi gospodarskimi poslopji, hlevi in shrambami za žito, nadalje s pripadajočim „fundus instructus“-om, eventuelno tudi z vsemi zemljišči, travniku in gozdi (skupaj 170 oral). — Mlin porabiti bi se dal tudi v druge tovarniške namene.

Dalje poizvedbe pri lastnikih Jakoba Hočevarja dedičih v Trstu, Barriera vecchia št. 17. (394—4)

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
6. junija	7. zjutraj	735.3 mm.	24.0° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	733.6 mm.	31.0° C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	734.0 mm.	21.4° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura 25.5°, za 7.6° nad normalom.

Dunajska borza

dne 7. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	včeraj	—	gld.	danes
Papirna renta	79.50	—	gld.	79.45	
Srebrna renta	80.65	—	—	80.90	
Zlata renta	110.20	—	—	109.75	
5% marcna renta	94.50	—	—	94.35	
Akcije narodne banke	865. —	—	—	866. —	
Kreditne akcije	286.40	—	—	284.70	
London	126.20	—	—	126.35	
Srebro	—	—	—	—	
Napol.	10.01	—	—	10.01 1/2	
C. kr. cekini	5.94	—	—	5.94	
Nemške marke	61.90	—	—	61.95	

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	166	—	—
Ogerska zlata renta 4%	—	99	—	10
Ogerska papirna renta 5%	—	87	—	05
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	105	—	30
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	118	—	0
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	127	—	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	99	—	75
Kreditne srečke	—	179	—	75
Rudolfove srečke	—	20	—	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	106	—	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	—	230	—	75

! Rogaška kislina !

vedno sveže napolnjena, — na debelo in drobno,

dobi se po nizki ceni (303—7)

v Krakovem št. 27.

Max-a razstava

v slavnostnej dvorani velike realke.

Slovečo veliko sliko

Dopolnjeno je!

GABRIJELA MAX-a

razstavi za kratek čas

dvorna umeteljniška prodajalnica Nikolaja Lehmann-a v Pragi.

Vsak dan od 9. ure zjutraj do 6. ure zvečer.

Ustopnina 20 kr.

(383—5)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombo-

vanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel, poleg Hradskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadstropje.

Deželno zdravišče Rogatec Satina.

Štajersko.

Postaja juž. žel: Poličane.

Sesija

maj — oktober. Bolezen prebavlja. organov.

Priležno bivanje. Prospekte pri ravnatelstvu zastoj. Zaradi mnogih oglenčevih kisline izborna dietetična pijača in pomešana z vinom ali ovočnimi sokovi

• prijetna okrepčevalna pijača. •

Obe studenčnici prodajajo: gospod Mih. Kastner, nadalje gospodje: Jos. Fabian, C. C. Holzer, Peter Lasnik, Ivan Luckmann, Ivan Perdan, S. Schlaffer, Schussnig & Weber in Jos. Terdina v Ljubljani, kakor tudi ravnateljstvo v Slatini. (109—5)

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro uplivačje sredstvo proti kurjim očesom, žuljem, tako imenovani trdeji koži na podplatih in petah. Proti bradavicam in vsem drugim trdim izraslom kože. — Uspeh z jamčen. — Cena skatljici 60 kr. a. v.

Glavna razpošiljalnica:

L. Schwenk-ova lekarna v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swo-boda, U. pl. Trnkoczy; v Rudolfovem D. Rizolli; v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurnwald, P. Birnbacher; v Brezah A. Aichinger; v Trgu na Koroškem C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Wolfsbergu A. Huth.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „L. Luserjev obliž (flašter) za turiste“. (287—5)

Radgonska kislavoda

(Radkersburger Sauerbrunn)

Štefanije studenec.

Najčistejši alkalični kislec.

Lastnina J. DELLER-ja v RADGONI.

Glavna zaloga in prodajalnica za Kranjsko izročena je jedino le agenturni in komisijski trgovini

J. Lininger-ja

Rimska cesta šte. 9 v Ljubljani,

kjer se vsprejemajo vsa naročila.

Jednotna cena je, ako se kupi 100 bokalskih steklenic v zabojih po 25 steklenic 16 gld. in 100 steklenic po pol bokala v zabojih po 50 steklenic 11 gld. franko zaboj v Ljubljani.

Manjše število steklenic se ne more naročiti, pač pa se doloži, ako kdo želi, kislec za poskušnjo.

Štefanije studenec je oglene kisline in ogleno-kislega natrona najbolj bogata mineralna voda, je čisto alkaličen studenec in je vsled svojih izvanredno dijetelnih in zdravilskih lastnosti najizvrstnejši kislec. Z vinom pomešan je Štefanije studenec jako prijetna, hladilna in poživiljača pijača in se posebno zaradi tega priporoča, ker tudi najkislejše vino spremeni v prijetno, ljubko in sladko okusno pijačo. To se izvrši po posebni ugodni sestavi vode Štefanije studenca, po kateri se vinska kislina nevtralizira, to je uniči. S sladkorjem, limonami (citronami) ali raznim sadnim sokom zmešana je voda Štefanije studenca prav šampanjec podobna. Vsled velike množine proste oglene kisline in dvojno oglenih kislih soli, posebno dvojno ogleno-kislega natrona je Štefanije studenec najboljše namizna pijača, katera se z vso pravico uvršča med najboljše kislece cele Evrope.

Štefanije studenec ima kot zdravilo najboljši uspeh pri kataris želodca in črev. pri pomanjkanju teka, pri težkočah prebavljanja, pri zaprtosti vode vsled prehlajenja, pri zlati žili, pri jetrnih, vrančnih in žolčnih boleznih, pri ble-dici, popustni mrzlici in pri drugih živčnih afekcijah.

Dobi se ŠTEFANIJE STUDENEC v znanih specerijskih prodajalnicah v Ljubljani in na deželi.

(319—4)